

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Pictavensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

quam per carnale commercium peccatum operari mortale. In secundo vero casu distinguimus utrum habeat conscientiam hujuscemodi ex credulitate levi & temeraria, an probabili & discreta. Et quidem ad sui pastoris consilium, conscientia levis & temeraria credulitatis explosa, licet potest non solum reddere, sed exigere debitum conjugale. Verum cum conscientia pulsat animum ex credulitate probabili & discreta, quamvis non evidenti & manifesta, debitum quidem reddere potest, sed postulare non debet; ne in alterutro vel contra legem conjugij vel contra iudicium conscientiae committat offensam. Tu ergo secundum responsum praedictam super illo procedas articulo de quo nos consulere voluisti.

FLORENTINO ET FESVLANO
Episcopis, & Archipresbytero Pistoriensis.

Inter dilectos filios Hospitalarios sancti sepulchri de Pisis hospitalis Ierosolymitani ex una parte ac fratres hospitalis sancti Allucij quaestione suborta, cum iidem Hospitalarij super possessorio quod semel & iterum, ex causis tamen dissimilibus, intenterunt contrariam sententiam reportassent, demum ad petitorium recurrentes per procuratorem suum coram dilecto filio Andrea Subdiacono & Capellano nostro, quem sibi & procuratori partis alterius auditorem concessimus, proponere curaverunt quod cum B. quondam rector & patres ac patroni ejusdem hospitalis sancti Allucij habito communi tractatu deliberassent hospitale ipsum Hospitalariis supponere supradictis, commiserunt in hoc tribus procuratoribus vices suas, communiter statuentes ut quod per ipsos super hoc fieret acceptarent. Qui postmodum ad praedictos Hospitalarios accedentes, cum eisdem taliter statuerunt, ut ad ipsum hospitale aliqui mitterentur qui eorum nomine reciperent assignationem ipsius. Cum autem fratrem M. & B. propter hoc illuc transmisissent, iidem in camera praedicti rectoris donationem & assignationem hospitalis praedicti tam a praefato magistro quam supradictis procuratoribus & aliis ejusdem domus fratribus receperunt. Et infra. Procurator autem partis alterius ex aduerso respondit quod praedicta donatio debebat non immerito retractari, quoniam multis ex fratribus inconsultis a praedicto rectore ac paucioribus fratribus excommunicatis nihilominus & perjuris ac de re litigiosa & in fraudem Plebani de Piscia,

Tom. II.

qui super eodem hospitali moverat quaestionem, fuerat celebrata; & haec omnia proponebat sufficienter esse probata per depositiones testium productorum. Ad haec vero parte altera multipliciter respondente, hinc inde fuit aliquandiu disceptatum. Nos igitur iis & aliis intellectis quae coram Capellano praedicto partes proponere curaverunt, & ipsarum attestacionibus diligenter inspectis, attendentes quod fratres & patroni sancti Allucij pro se immo potius contra se suam turpitudinem allegabant, videlicet perjurium, excommunicacionem, & fraudem, non utique contra ipsos, sed ab ipsis commissam, & intelligentes donationem ab eis praefatis Hospitalariis factam puram ac simplicem extitisse, quia non deceptoribus, sed deceptis jura subveniunt, unde per ea quae superius sunt proposita se contra factum proprium legitime defendere non valebant, cum & quaedam ex ipsis non fuerint comprobata, de consilio fratrum nostrorum hospitale praedictum sancti Allucij cum pertinentiis suis Hospitalariis sancti sepulchri adjudicare curauimus; ita quod per hanc nostrae diffinitionis sententiam dioecetano Episcopo & Plebano de Piscia nullum praedictum generetur, cum res inter alios acta non debeat aliis praedictum generare.

EPISCOPO PICTAVENSI.

Licet undique confluentium negotiorum multiplicitas copiosa nostrum animum ad varias curas impellere non desistat, fraternitas tamen tua, quam sincera complectimur in Domino caritate, sollicitudinem ad tempus deponere compulit quam in exequendis aliis ex debito pastoralis officij gerebamus, atque tuam dubitationem apostolico certificare responso. Cum igitur a nobis duxeris requirendum si causam aliquam tribus iudicibus delegamus, in nostris apponi litteris illam clausulam facientes, *Quod si non omnes iis exequendis potueritis interesse, duo vestrum ea nihilominus exequantur*, & unus postquam commiserit cuidam ex aliis vices suas, de medio sit sublatus, tertius ut suspectus merito recusetur, an collega superstes suo nomine ac defuncti possit negotium diffinire, inquisitioni tuae taliter respondemus, quod si jurisdictione a suo sibi collega delata eo vivente uti non cepit, quia mandatum hujusmodi re integra morte mandatarij expiravit, non habet solus officium iudicandi. Si vero ante mortem mandatarij jurisdictione uti ceperit taliter demandata, vi-

N a

Epist. 271.
Respondet ad
ejus consulta.
Cap. Licet un-
dique. De offi-
jud. deleg.

ces suas & illius poterit adimplere.

EPISCOPO ANTISSIODORENSI.

Epist. 273.
De ordinando
Abbate. 5.
Quirici.
Cap. Tuam in
Domino. De
temp. ordinat.

Cum in diocesi tua &c. ut supra lib. X. epist. LXI.

LEONI TITVLI SANCTÆ
crucis Presbytero Cardinali.

Epist. 274.
Confirmatur
quoddam eorū
statutum.
Cap. Ex litte-
ris. De iurejur.

Tvam in Domino diligentiam commendantes, quam super monasterio sancti Quirici reformando dinosceris adhibere, devotioni tuæ præsentium auctoritate mandamus quatinus si non potes eidem monasterio de persona idonea melius providere, tu monachum illum quem in litteris tuis de honestate ac industria commendasti, per quem status ejusdem loci creditur reformandus, nullum prorsus habens respectum ad petitionem illicitam quam quidam laici faciebant, sed ex tuæ duntaxat provisionis officio instituas in Abbatem, ita videlicet quod ad sacros ordines non ascendat, cum instante necessitatis articulo possit in Abbatem assumi etiam in minoribus ordinibus constitutus, & laici memorati non sint consanguinitate vel affinitate conjuncti monacho memorato, ut ex ipsorum petitione debeat contra eum aliqua sinistra suspicio suboriri.

UNIVERSIS DOCTORIBVS
sacre pagine, Decretorum, & liberalium
Artium Parisius commorantibus.

Epist. 274.
Confirmatur
quoddam eorū
statutum.
Cap. Ex litte-
ris. De iurejur.

Ex litteris vestræ devotionis accepimus quòd cum quidam moderni Doctores liberalium artium à majorum suorum vestigiis in tribus præsertim articulis deviant, habitu videlicet inhonesto, in lectionum & disputationum ordine non servato, & pio usu in celebrandis exequiis decedentium Clericorum jam quasi penitus negligenter omisso, vos cupientes vestræ consulere honestati, octo ex vobis juratos ad hoc unanimiter elegistis, ut super dictis articulis de prudentum vivorum consilio bona fide statuerent quod foret expediens & honestum, ad illud in posterum observandum vos juramento interposito communiter astringendo, excepto duntaxat magistro G. qui jurare renuens & formidans fidejussoriam pro se tantum obtulit cautionem. Fuit insuper ad cautelam à vobis fide præstita protinus constitutum ut si quisquam magistrorum adversus alios duceret resistendum, & primò, secundò, tertiove communitus infra triduum universitati parere contemneret magistrorum, ex tunc beneficio societatis eorum in

magistralibus privaretur. Et quidem hoc ultimum quidam ex vobis simpliciter, quidam verò nisi satisfaceret, & nonnulli nisi per nos se admittat aliis obtineret, se intellexisse fatentur. Cum autem supradictus magister G. infra triduum universitati non paruerit requisitus, juxta conductum vestrum ex tunc à vobis habitus est exclusus: qui cum satisfactioni condignæ se postmodum obtulisset, in quatuor vestrum juramento interposito compromisit illorum dictum pro bono pacis se gratum & ratum pariter habiturum. Illi verò usi consilio sapientum dictum suum communiter promulgarunt, memorato magistro in virtute juramenti præstiti prohibentes ne deinceps in licitis universitati resisteret magistrorum, & injungentes eidem ut tandiu in eo statu persisteret quo tunc erat donec per se vel procuratorem suum se posse ab aliis magistris admitti per sedem apostolicam obtineret, salva in omnibus honestate. Vnde nobis humiliter supplicastis ut eundem magistrum, virum utique providum & honestum, qui tamquam obedientiæ filius quod sibi prædicti quatuor injunxerunt suscepit humiliter & patienter observat, ex benignitate apostolica faceremus communioni restitui magistrorum. Nos igitur ex præmissis intelligentes eidem magistro fuisse mandatum ut tandiu in eo statu persisteret quo tunc erat donec magistrorum communioni de mandato sedis apostolicæ redderetur, & paratus sit super præmissis satisfactionem congruam exhibere, licet fuerit constitutum ut si quis magistrorum adversus alios duceret resistendum, & primò, secundò, tertiove communitus infra triduum universitati parere contemneret magistrorum, ex tunc beneficio societatis eorum in magistralibus privaretur, & ob hoc ipse fuit eorum communionem privatus, quia tamen constitutum non fuit ut in perpetuum hujusmodi privatio perduraret, & tam juris canonici quam nostri moris existat ut is qui propter contumaciam satisfactionem privatur, cum satisfactionem congruam exhibuerit, restitutionem obtineat, universitati vestræ præsentium auctoritate mandamus quatinus supradictum magistrum statutis vestris humiliter parere curantem ad communionis vestræ consortium in magistralibus admittatis.

Plerunque contingit quòd aliqui contra quosdam super aliquibus rebus nostris litteris impetratis, illis uti multo